

FLEŠ

čtvrtek
28. 2. 2008
ročník 14
číslo 7

Zpravodajský čtrnáctideník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Další změny ve zdravotnictví. Zruší se i poplatky?

Legislativní rada vlády včera schválila balík sedmi zákonů, který má být pokračováním již započaté reformy resortu ministerstva zdravotnictví. Týká se především velkých nemocnic a pojišťoven, které ministr Julínek (ODS) navrhl převést na akciové společnosti. Jedná se i o univerzitní nemocnice. Jejich akcie by vlastnil stát a příslušná univerzita. Pojišťovny by byly akciové společnosti podléhaly státnímu dohledu.

Zákon dále umožní lékařům nabízet své služby více nemocnicím. Občanům přinese například možnost volby mezi několika pojišťovacími plány, lepší dostupnost lékařské péče, zkrácení čekací doby na závažné operace (např. kyčelního kloubu) na nejvýše půl roku, či upravení maximální dojezdové doby záchranné služby na 5 až 20 minut (bude se záviset na lokalitě, ve které se pacient nachází).

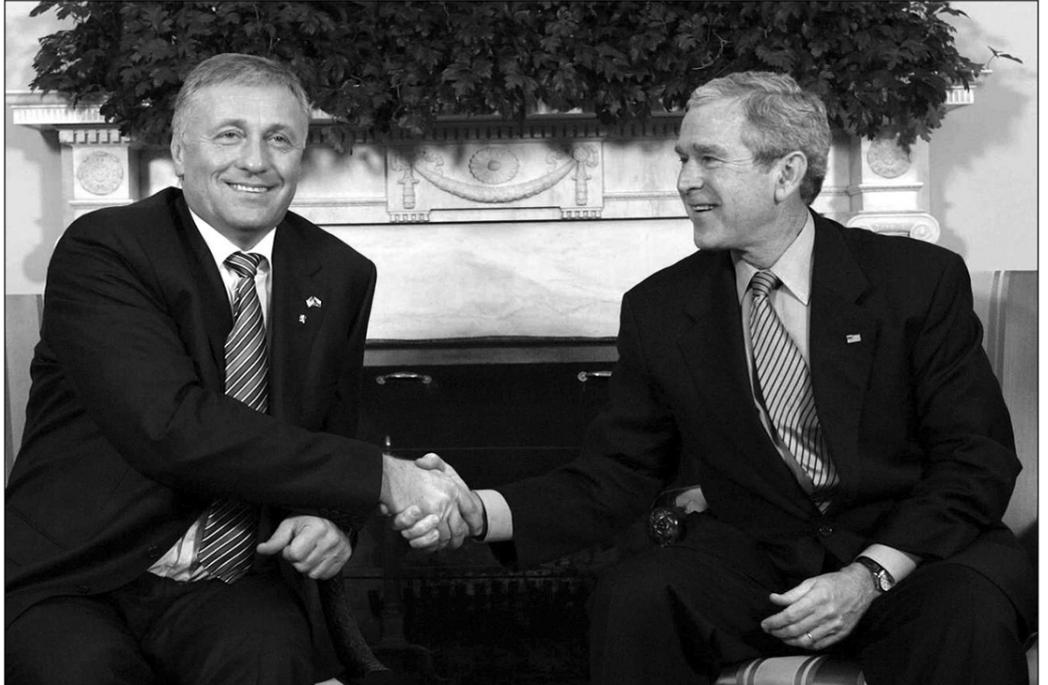
Už nyní je jisté, že se některé zákony neobejdou bez kritiky opozice i koaličních partnerů. Proti jsou sociální demokraté, komunisté i zele-

vní. Republiková rada Strany zelených na nedělním sjezdu svým poslancům doporučila, aby požadovali jejich změnu.

Nesouhlas s privatizací pojišťoven a nemocnic však není jediný problém, který ministr Julínek bude muset řešit. Již v uplynulých dnech jednaly KDU-ČSL a SZ o zrušení poplatků pro děti do šesti let, obyvatele domovů důchodců a penzisty nad sedmdesát let. Postavily se tak proti tomu, co loni samy odhlasovaly. Změnu názoru předseda strany KDU-ČSL Jiří Čunek vysvětluje tím, že před hlasováním neměli členové strany dostatek času diskutovat o připravované reformě.

Za zrušení poplatků u lékařů, na pohotovosti a za pobyt v nemocnici se postaví i sociální demokraté. Jak uvedl bývalý ministr zdravotnictví David Rath, pokusí se s lidovci a zelenými dále jednat: „Když lidovci říkají, že mají být osvobozeni lidé nad 70 let a děti pod 6 let, zkusíme se s nimi ještě bavit o tom, aby se to rozšířilo.“

ANNA BURDOVÁ

Topolánek se sešel s Bushem kvůli radaru. Premiér Topolánek se včera setkal ve Washingtonu s americkým prezidentem Bushem, aby projednali umístění radaru v Brdech. Jednání zatím nebylo ukončeno, ale podle Bushe je dohoda už blízko. Při návštěvě českého premiéra bylo zároveň stvrzeno zrušení víz do USA. Neznamená to ale úplnou volnost cestování, každý zájemce bude muset i nadále žádat o povolení ke vstupu. Celá procedura však bude levnější a rychlejší.

Krátce z domova

Výstavba chobotnice na Letné odložena

PRAHA – Tým expertů, který rozhoduje o návrhu nové budovy Národní knihovny, odložil vypisování veřejné zakázky na realizaci stavby, chce totiž počkat na vyjádření antimonopolního úřadu. Architekt Jan Kaplický dal komisi měsíční lhůtu na vyslovení verdiktu, poté se hodlá domáhat práva u mezinárodního soudu.

V Plzni se chystá pochod neonacistů

PLZEŇ – V sobotu se v Plzni uskuteční plánovaný pochod neonacistů. V pohotovosti bude tisíc policistů. Zapojí se také příslušníci antikonfliktních týmů. K dispozici budou vodní děla, obrněné transportéry a vrtulník.

Pražská ZOO je sedmá nejlepší na světě

PRAHA – Cestovatelská příloha magazínu Forbes zařadila mezi deset nejlepších ZOO na světě i pražskou. Trojská ZOO se ocitla na sedmém místě díky chovatelským úspěchům zejména ohrožených druhů.

Heparinový vrah odsouzen na doživotí

HRADEC KRÁLOVÉ – Heparinový vrah Zelenka byl 21. února v Hradci Králové odsouzen k doživotnímu trestu za sedm vražd a deset pokusů o vraždu. Vzhledem k možnosti podmínečného propuštění, o které si může zažádat po 20 letech, neopustí vězení dříve než v roce 2038.

V úterý padl teplotní rekord

PRAHA – V pražském Klementinu naměřili meteorologové 16,2 stupňů Celsia, a tím padl teplotní rekord z roku 1990 o půl stupně. O jednu desetinu více naměřili na Libuši. Letošní únor, který brzy skončí, byl celkově teplejší a navíc extrémně suchý. Zatím spadlo jen 29 procent srážek běžného měsíčního průměru.

Turecko odejde z Iráku, bude-li mít invaze úspěch

Nejvyšší představitel turecké vlády včera odmítl stanovit pevné datum pro ukončení invaze svých vojsk do severního Iráku. Stáhnutí jednotek podmiňuje především zlikvidováním sítě základů Kurdské strany pracujících (PKK), která své pozice v oblasti využívá jako východní bod pro útoky na turecké cíle se snahou o dosažení nezávislého Kurdistanu na územích dnešního Turecka, Iráku a Iránu. „Záměr naší mise je jasný a není v něm žádný časový harmonogram, dokud nebudou tyto teroristické základny zničeny,“ uvedl turecký velvyslanec Ahmet Davutoglu. Irácká vláda zaujímá k situaci nevyhraněný postoj. Nejprve sice počínání Turků odsoudila, později však vládní mluvčí Alí Dabbagh prohlášení korigoval a řekl, že boje nijak

neohrožují iráckou svrchovanost.

Operace proti kurdským separatistům začala minulý čtvrtek, čtyři dny po vyhlášení nezávislosti bývalé jihosrbské provincie Kosovo a po opětovném rozvíření separatistických snah po celém světě.

Invaze si již vyžádala značné počty obětí jak v turecké armádě, tak v táboře bojovníků PKK. Obě strany ovšem udávají odlišné údaje. Spekuluje se o více než 150 zabitých bojovníků PKK a téměř 50 tureckých vojáků. Podle dosud známých údajů se operace prozatím přímo nedotkla civilistů, avšak při delším pobytu tureckých vojsk na iráckém území může být vážně ohrožena stabilita této neklidné oblasti.

Kurdská autonomní vláda, spravující oblast severního Iráku, se do-

posud do konfliktu nevměšovala, ale při dlouhodobě trvajících nepokojích a ohrožení civilního obyvatelstva zde existují vážné obavy ohledně eskalace násilí v oblasti. K ukončení invaze vyzval turecké představitel dokonce i americký ministr obrany Robert Gates, když prohlásil, že je velice důležité, aby Turci omezili přítomnost na cizím území, aby nedošlo k narušení suverenity Iráku.

Rychlé ukončení konfliktu ovšem nekomplikuje pouze tuhý odpor bojovníků PKK. Turečtí vojáci se mimo jiné musí vyrovnat s nepříznivými přírodními podmínkami. Ve vysokohorských oblastech severního Iráku dosahují teploty -26 °C a situaci navíc komplikuje sníh.

MARTIN LEPIČ

Zelení se shodnou na jediném: odmítají privatizaci nemocnic a systém poplatků

Zelení na nedělním zasedání republikové rady rozhodli, že nepodpoří návrh ministra zdravotnictví Tomáše Julínka (ODS) na transformaci některých neziskových organizací, řízených ministerstvem, na akciové společnosti. Naopak doporučují vytvoření nového zákona, v němž by byly neziskové formy zdravotnických zařízení zakotveny. Podle slov mluvčí Strany zelených Evy Rolečkové chtějí zabránit především transformaci a následné privatizaci fakultních nemocnic. „My privatizovat fakultní nemocnice nechceme,“ tvrdí Julínek. Zelení spolu s částí lidovců a ČSSD jsou však na rozdíl od ODS toho názoru, že převod nemocnic na akciové společnosti je jen prvním krokem k jejich privatizaci.

S některými lidovci se zelení shodnou i na nesouhlasu se systémem regulačních poplatků ve zdravotnictví. Republiková rada prohlásila, že vybírání poplatků za děti je neetické. Pro chronicky nemocné seniory a klienty zařízení sociální péče zase představují neúměrnou finanční zátěž. Žádá změnu systému, v němž by byly od placení osvobozeny určité skupiny obyvatel.

Otázka amerického radaru zůstala otevřená. Referendum uvnitř strany se bude konat až po dubnovém summitu NATO, který bude o tématu protiraketové obrany jednat. Odpůrci radaru v čele s Matějem Stropnickým se snažili konání referenda urychlit, ale neúspěšně.

Přes společné dojednaná stano-

viska pokračují neshody mezi předsednictvem a republikovou radou nejmenší strany vládní koalice. Předsedkyně republikové rady Olga Zubová na nedělní jednání ze zdravotních důvodů nedorazila, takže se řešení její neúčasti na prezidentské volbě odložilo. Situace se vyostřila, když Zubová v neděli večer poslala předsedovi zelených Martinu Bursíkovi e-mail, v němž oznamovala svou neúčast i na příštím sjezdu. Jako odpověď jí přišel od Bursíka vulgární e-mail určený zřejmě Kateřině Jacques, který hovořil o „krávě“ a „donucení ke spolupráci silou“. Bursík uvedl, že onou „krávou“ není Zubová, ale přesto se jí za e-mail omluvil a označil jej za následek zkratky.

JARKA KUTOVÁ

Krátce ze světa

Británii otřáslo druhé největší zemětřesení za 20 let

LONDÝN – Zemětřesení o síle 5,2 stupňů Richteryv stupnice otřásl ve středu Velkou Británií. Jednalo se o druhé největší zemětřesení za posledních 20 let. Byl zraněn jeden člověk, další škody nebyly příliš rozsáhlé.

Kuba má nového prezidenta

LA HABANA – Kubánský diktátor Fidel Castro, který odstoupil minulý úterý z funkce prezidenta, už má nástupce a definitivně tak skončila jeho téměř padesátiletá vláda. Parlament v neděli zvolil novým prezidentem jeho bratra Raúla Castra. Neočekává se však, že by změna mohla zásadně otřást s komunistickým režimem na ostrově.

Rusko v neděli zvolí prezidenta

MOSKVA – V pořadí desátou hlavu státu od roku 1917 se chystají Rusové zvolit v neděli v prvním kole prezidentské volby. Favoritem volebního klání je díky podpoře současného prezidenta Putina vicepremiér Dmitrij Medveděv. O funkci se společně s ním budou ucházet další tři kandidáti.

Česko si připsalo dalšího Oscara

LOS ANGELES – Kodak Theatre se v noci na pondělí stalo dějištěm osmdesátých výročních cen filmové akademie, amerických Oscarů. Čtyřhodinový přenos plný největších světových hvězd byl přítom donedávna ohrožen stávkou hollywoodských scenáristů. Nakonec se legendární ceremoniál konal se vším, co k němu patří. Oproti loňským ročníkům měl však ten jubilejní něco navrch – senační příběh, o který se postarala dvacetiletá Češka Markéta Irglová. Společně s irským zpěvákem Glena Hansardem, píseň Falling Slowly z nízkorozpočtového snímku Once, obsadilo ve své kategorii první místo.

Více na s. 3.
EVA KUBÁTOVÁ

Topolánek pyká za ústupky v povolebním vyjednávání

Premiér Mirek Topolánek řeší personální problém ve své vládě. Předseda lidovců Jiří Čunek touží po ministerském křesle, na které loni v listopadu rezignoval. Jenže s člověkem, jenž nedokáže pořádně vysvětlit původ svých nabytých peněz (plně mu uvěřil snad jen státní zástupce Salichov), nechce sedět ve Strakově akademii ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Svě vládní působení zvládá prý i ministr školství Ondřej Liška. Ale kde je prapůvod současných půtek?

Jistě, dalo by se debatovat o rychlém politickém vzestupu Jiřího Čunka, jeho morálních kvalitách a podobně. Při sestavování současné vlády na přelomu let 2006 a 2007 však těžko mohl říci Topolánek Čunkovi „ne“. Byl poměrně čestným předsedou křesťanských demokratů a v médiích se mluvílo pouze o jeho nápadu s vystěhováním vsetínských Romů. Ten navíc nebyl všeobecně odsouzen.

Připomeňme si situaci z doby vyjednávání druhé Topolánkovy vlády. Předseda ODS hrál o své býtí a nebyť – dvojitý neúspěch při sestavování kabinetu by mu dost možná zlomil vaz. Proto se nechoval tak

razantně, jak se snaží vystupovat, a naopak vzal za svou roli lokaje. Svě partnery, lidovce a zelené, si na jejich velikost (vyjádřenou množstvím poslanců) předcházela stylem, který nemá obdoby.

Srovnávat můžeme se třemi vládami koalice ČSSD, KDU-ČSL a US-DEU ve volebním období 2002–2006. Obě menší strany sdílely před šesti lety společnou kandidátku, ze které se do parlamentu probjovovalo 31 zákonodárců. Na tak úzké bázi ale středové strany dále nespolečněly, barvy lidovců ctilo 21 poslanců, Unie svobody zbylých deset (včetně nezávislý Fischerové a Karáská, který byl navržen lidovci, ale vstoupil do klubu US). Jak pod vedením Vladimíra Špidly, tak i Stanislava Grosse a Jiřího Paroubka zastávala ministerský post trojice křesťanských demokratů a stejný počet unionistů.

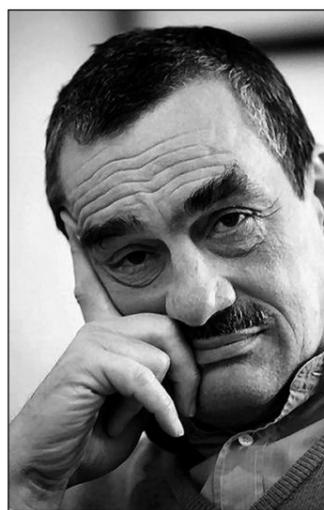
Nastal podzim 2006 a časy se změnily. Člověk, který se příliš nezajímá o politiku, už si patrně ani nevzpomene, že Unie svobody byla ještě před dvěma lety vládní stranou. Naopak se v parlamentu objevili zelení, kterým se podařila nevídaná věc. S historicky nejmenším

počtem šesti mandátů vydobyli hned čtyři ministerstva. Lidovcům klesly preference a disponují 13 mandáty, ale pěti ministerstvy – tedy dvěma navíc, než když měli o osm zákonodárců více.

Nejde však jen o počty, nýbrž i o významnost resortů. Topolánek se vzdal dvou klíčových – financí a zahraničí. A toho prvního dost možná jen kvůli neshodám s adeptem ministerstva z vlastních řad, Vlastimilem Tlustým. Tím si znešťoval člověka, který mu při těsném stavu ve sněmovně může kdykoli činit potíže.

Současné patálie ale souvisí s obsazením druhého z podstatných resortů, a to zahraničním. Už samotný fakt, že jej premiér přenechal nejmenší vládní straně, která by vzhledem ke svému postavení měla být ráda, že má dvě ministerstva typu legislativní rady, menšin nebo kultury, je zvláštní. A dosazení Karla Schwarzenberga na tento post by se ještě dva měsíce před jeho jmenováním dalo považovat za kousek hodný Davida Copperfielda.

Schwarzenberg je jedním z představitelů ideového proudu, kterému se v ODS přezdívá „pravda a láska“

Ministr Karel Schwarzenberg.

foto archiv

a rozhodně zde není oblíben. Dále je člověkem s obrovským charismatem, což potvrdilo i to, že prezident Klaus připustil jako chybu, když

otálel s jeho jmenováním do úřadu. A Klaus se rozhodně neřadí mezi jeho příznivce. Během ročního působení ve funkci se Schwarzenberg prokázal jako velice kompetentní ministr zahraničí, navíc všeobecně respektovaný. Proto je teď takový poprask kolem jeho uvážení odchodu.

Kde je tedy prapůvod současných půtek a problémů premiéra Topolánka? Že souhlasil s nominací Karla Schwarzenberga do vlády. Kdyby na jeho místě seděl nějaký ne příliš významný straník (nebo i nestraník) – například Ondřej Liška, jehož hrozba rezignace nikoho příliš nevzrušuje – Čunek by už šelofoval místnímu rozvoji a s oním ministrem i s veřejností by to ani nehulo. Jak je to v české politice obvyklé, hleděl by si svého korýtka a do takovýchto záležitostí by se nepletl.

Jenže Karla Schwarzenberga korýtka vůbec nemusí zajímat, zato se do určitých věcí plete rád...

JAN SUCHAN

Prezidentské volby v Rusku mají předem jasného vítěze

Napětí kolem prezidentských voleb panovalo již dlouho před jejich konáním. Média, a to jak ruská, tak i světová, už před dvěma lety začala spekulovat, zda Putin půjde do třetí prezidentské volby. Hodně se také hovořilo o jeho potenciálním nástupci v Kremlu. Díky různým intrikám bylo tajemství chráněno tak dlouho, jak to bylo možné. Před pár měsíci byl doposud neznámý Dmitrij Medvěděv povýšen na prvního náměstka předsedy vlády Ruské federace. Pro pozorovatele to znamenalo definitivní potvrzení Putinova favorita a jeho silových struktur.

Na poslední tiskové konferenci současná hlava státu shrnula své vládnutí a jasně odpověděla na nejdůležitější otázky. Televizi RTVi řekl Putin: „Ano, jsem připraven pracovat jako předseda vlády Ruské federace, ale aby se tak stalo, musí být Dmitrij Medvěděv zvolen prezidentem. Když mu národ prokáže tuto úctu, pak on musí prosadit mou kandidaturu před parlamentem, abych byl zvolen. Vše nasvědčuje tomu, že to tak bude, ale u nás na Rusi je takové přísloví, na které bych nerad zapomínal – neříkej

hop, dokud nepřeskočíš. Nikdy jsem neměl pokušení kandidovat třikrát za sebou. Nikdy! Od prvního dne, co jsem byl v prezidentské funkci, jsem se rozhodl, že nebudu porušovat konstituci.“

Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. Den poté Medvěděv řekl, že pokud bude pokračovat ve spolupráci s Putinem, může to státu přinést užitek.

Nového prezidenta bude Rusko volit 2. března. Už teď se dá z celé události vytušit, že vítězství připadne Medvěděvovi. Za zvláštní předzvěst blížících se voleb můžeme považovat již ty parlamentní z prosince minulého roku. Těsně před nimi jsem mluvil se studentkou jedné státní moskevské univerzity, která mi řekla, že rektorovi přišlo varování shora: v případě, že na této univerzitě nebude zajištěno více než 60 procent hlasů straně Jednotného Ruska, budou jí sníženy vládní dotace. Fakt, že tato strana obsadila o něco víc než 64 procent všech míst v parlamentu, nás nutí k závěru, že volby byly jen předstíráním demokratických tradic. Oddělení pro demokratické instituce a práva

člověka (OSCE) neposlala své pozorovatele na parlamentní volby. Svě rozhodnutí zdůvodnila tím, že ruské úřady poslaly pozvání s velkým zpožděním a také bezprecedentně omezily počet přizvaných pozorovatelů na 70 osob. Z tiskové zprávy OSCE vyplývá, že organizace neměla možnost vykonávat svůj mandát. Stejně rozhodnutí vydala OSCE i nyní před prezidentskými volbami.

Voliči také neuvidí žádného kandidáta opozice. Expremiér Boris Němcov se vzdal pokračování ve volbách: „Mezi kandidáty není opravdová demokratická soutěž, favorit už je předem zvolen a pokračování v kampani přinese jen materiální ztráty pro stranu (Svaz pravice a spravedlivosti – pozn. redakce).“ Registraci Centrální volební komise neprošel ani bývalý vicepremiér Michail Kasjanov, který později prohlásil: „Všem bylo zřejmé, že odmítnutí registrace nebylo založeno na nedostatku podpory ze strany občanů, ale především na interpretaci formálních pravidel ve prospěch vládnoucí skupiny.“

MAKSIM PILIUTSIK

Jak se žije Vietnamcům v České republice?

Pražská Galerie Langhans patří do 27. února výstavě fotografií Libuše Jarcovjáčkové & Jiřího Poláčka ONI & V NOCI. Fotografie z raných osmdesátých. Minulý čtvrtek obohatil výstavu večer na téma Vietnamci v Čechách. Po promítnutí dokumentárního filmu Život v obytné režisera Petra Václava diskutovali diváci se sociologem a vietnamistou Jiřím Kocourkem a scénáristou Jáchymem Topolem o filmu samotném a rozdílech mezi situací Vietnamců v ČR v době natáčení a dnes. Svým projevem přispěla i fotografka Libuše Jarcovjáčková, která ve svých fotografických zachycuje život vietnamské menšiny v Československu.

Film je svědectvím o Vietnamcích, kteří po roce 1989 imigrovali do Československa, aby napomohli zlepšení ekonomické situace své

země. Většina přijížděla ze severního Vietnamu. Ocitli se ve velmi složitě situaci. Lidé silně spjatí s přírodou a tradičními rodinnými vazbami se ocitli v malé šedé ubytovně a navíc sami bez rodiny. V integraci jim překážela řada faktorů: kulturní a jazykové odlišnosti, byrokratické překážky v podnikání, často i nepřátelské chování a předsudky. Bylo období, kdy se vůbec nechtěli učit česky. Přišlo jim to zbytečné – jen by rozuměli, jak jim někdo nadává. Prokázali obrovskou flexibilitu a schopnost přežít v těžkých podmínkách.

Někteří Vietnamci stále považují Českou republiku za ráj, kde mohou získat vzdělání a práci. Za tímto snem přijíždějí často i dnes, ale mnohdy neinformovaní, bez zajištěného bydlení a pracovní smlouvy, přitom zaplatí zprostředkovatelský

poplatek 7000 dolarů. Neví, kdy splatit dluhy, motivace za lepším zítřkem je však silná.

Něco se však změnilo – režim, důvody migrace, zvýšil se počet lidí s trvalým pobytem, styk s příbuznými je jednodušší. Ustupují i rozdíly mezi kulturami, je daleko víc smíšených párů. Ale přesto se mnoho lidí dívá na Vietnamce z dálky. Názory na ně jsou pozitivní i negativní: jsou vnímáni jako pilní, usměřující a bezproblémoví lidé, na druhou stranu podle mnohých skupují obchody a berou Čechům pracovní příležitosti. Často žijí v izolovaných komunitách. Vietnamci si uvědomují místní xenofobii, ale ta je dle jejich slov v každé zemi. Snaží se brát život pozitivně a ve sblížení s majoritou vidí cestu k lepšímu zítřku.

ANDREA ŠPITÁLSKÁ

Běžci s kávou v ruce

Na konci ledna otevřela s velkou pompou svoji první pobočku v České republice kavárna síť Starbucks Coffee a v brzké době chystá otevřít další dvě. Zatím jediným zástupcem „drahé kávy do ruky“ u nás byla firma Cofeeheaven. Máme tedy konečně z čeho vybírat, přesně podle trendu západních zemí. Obsluha vám při objednávce na kelímek napíše křesťanské jméno a vy můžete s kouřícím nápojem, který je opravdu VÁS, vyběhnout na ulici. A to rovnou do práce. Otázkou ale zůstává: máme toho zapotřebí?

Že by globalizace dosáhla již i na kávu, která pro mě vždy byla jakýmsi symbolem odpočinku a chvíly oddechu? Možná není náhoda, že Starbucks provozuje společnost AmRest, pod kterou spadá i „symbol konzumu“ KFC. Podobně, jako

ijme kořeněná kuřata z pytlíku přímo na ulici, budeme nyní za pochodu pít i kávu.

Zřejmě není reálné, že by Češi v dohledné době začali tuto kávu kupovat na úkor posezení v běžných kavárnách. Ovšem pokud již budeme mít možnost se při jejím pití nezdržovat, jistě ji mnoho z nás využije. Zabijeme tedy další z tradičních prvků společenského života, podobně, jako společné večery v rodině kdysi vytlačila televizní obrazovka a posezení u oběda smažené hranolky?

Je jistě dobré držet krok s moderním světem a jeho trendy, ale ne za každou cenu. Společnost by si měla udržet tradiční hodnoty a nenechat se strhnout vlnou rychlosti a chaosu.

VALÉRIE VITOUŠOVÁ

Festival Jeden svět se letos zaměří na diktatury

Mezinárodní filmový festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět, který začíná 5. března, nese letos podtitul Umlčme tu písničku. Je totiž o současných diktátorech, kteří jako kolovrátek pořád zpívají to samé – a stále to falešně a prázdně. Mimo poměrně známých diktatur jako je Kuba, Barma, Írán, Bělorusko, Súdán nebo Severní Korea, se festival soustřeďuje i na opomíjené země, kterými jsou například Uzbekistán, Turkmenistán či Zimbabwe. Filmaři tak chtějí ukázat, že diktátory proklamovaná svoboda nemá být otroctvím, a že demokracie není samozřejmostí.

Tento rok je jeden svět věnován lidem v utlačované Barmě, kde je nastolen snad nejtvrditější vojenský režim, a barmské disidentce Aun Schan Su Ťij. Ta v roce 1991 dostala na návrh patrona festivalu Václava Havla Nobelovu cenu míru. Svůj život zasvětila boji proti barmské krutovládě a s odvahou usiluje o demokracii. Stále je však v domácím vězení.

Festival, který minulý rok od Organizace spojených národů získal čestné uznání za výchovu k lidským právům (a tím pádem i za podporu světového míru), se každý rok zabývá jedním z palčivých problémů naší planety. Jeho jméno napovídá, že právě proto, že máme svět je-

nom jeden, bychom se o něj měli starat a vážit si ho. „Název festivalu Jeden svět není pouhým odkazem k civilizačnímu, kulturnímu a duchovnímu prostředí, v němž žijeme, ke vzájemné provázanosti jeho součástí, k závislosti všeho na všem. Je rovněž varováním, že jiný svět k dispozici nemáme a mít nikdy nebudeme,“ říká podle ČTK Václav Havel. Lidská práva, která jsou mnohým odepírána, musíme důsledně dodržovat a prosazovat je. Festival tak nabízí nejen jedinečnou podívanou, ale i silný emotivní apel. Nabádá k tomu, abychom nebyli slepí a snažili se pomáhat.

Kromě problémů světových diktatur se jeden svět, pořádaný společností Člověk v tísni, zaměřuje i na jiná témata: globální oteplování, lidí v mezních situacích nebo chudobu. Všechny snímky jsou pak rozřazeny do několika tematických sekcí. Spolu s tím byl připraven i bohatý doprovodný program.

Do letošního jubilejního desátého ročníku se přihlásilo více než 1500 dokumentárních filmů, vybráno bylo 138 nejlepších, které vznikaly v průběhu roku ve skoro čtyřiceti zemích světa. V Praze Jeden svět končí 13. března, poté bude pokračovat v dalších 28 městech České republiky.

MARTINA TOPINKOVÁ

Osmdesáté předávání Oscarů: uspěli i Češi

Dokončení ze strany 1

Ještě pár dnů před přenosem přitom nebylo jasné, zda Falling Slowly bude moci o Oscara bojovat. Zazněla totiž už ve filmu Kráska v nesnázích, a tím mohla porušit soutěžní podmínky. Zástupcům interpretů se však podařilo americké filmové akademii vysvětlit situaci, díky níž píseň použili i do jiného filmu. Akademie situaci vyhodnotila jako přípustnou, a tak Falling Slowly v nominacích nechala.

Po oznámení výsledků pronesl Hansard krátkou děkovací řeč, ale když se k mikrofonu naklonila Irglová, začala hrát hudba a českým divákům do přenosu vstoupila reklama. Po ní se však stalo cosi velmi neobvyklého – Jon Stewart pozval Irglovou na scénu ještě jednou a dal jí další prostor pro poděkování. „Tohle je obrovská věc. Obrovská nejen pro nás, ale pro všechny nezávislé hudebníky, kteří většinu času bojují. To, že tady teď stojíme a držíme Oscara, je důkaz, že nezáleží na tom, jak velké vaše sny jsou – stejně se mohou splnit,“ řekla.

Irglová a Hansard s Oscary a torzem.

foto archiv

V ostatních kategoriích se Oscari velkých senzací nedočkali. Nejlepší herečkou ve vedlejší roli je Tilda Swintonová za úlohu ve filmu Michael Clayton. Edith Piaf ve stejnojmenném snímku pak porotu uchvátila natolik, že Oscara za ženský herecký výkon přičkla Marion Cotillardová. Nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli podal ve filmu Tahle země není pro starý

lavier Bardem. Zlatá soška za mužský herecký výkon v hlavní roli byla udělena Danielu Day-Lewisovi za postavu Daniela Plainvieuve ve snímku Až na krev. Nejlepším filmem letošních Oscarů je Tahle země není pro starý.

Právě v kategorii nejlepší cizojazyčný snímek jsou Češi zvyklí mít své želízko v ohni. Za dobu předávání Výročních cen akademie se získat Oscara podařilo českému filmu třikrát. Naposledy Koljovi Jana a Zdeňka Svěrákových. Na letošní ročník vyslala Česká republika film Obsluhoval jsem anglického krále, který se ale do užšího finále neprobojoval. Čeští filmoví fanoušci ale mohou mít radost jednak z úspěchu Irglové, jednak z animátora českého původu Jana Pinkavy, který se podílel na oceněném filmu Ratatouille.

Z pohledu pořadatelů ale 80. předávání Oscarů nijak úspěšné nebylo. Dívalo se na něj nejméně televizních diváků od roku 1974. Nebylo se čemu divit, hned v úvodu se například moderátor Jon Stewart na pódiu objevil z centrálního stříbrného sloupu a projevil deseti minutové „překvapení“ i nadšení, že publikum je na místě. Osmdesáté předávání Oscarů bylo totiž kvůli stávce scenáristů vážně ohroženo.

MICHAL ŠTASTNÝ

Pražský Topičův salon znovu ožil

Vernisáž výstavy Jiřího Koláře zahájila 18. února novou éru Topičova salónu na Národní třídě. Tradici pomohla obnovit Aukční síň 1. Art Consulting Brno-Praha, která si prostory pronajala od majitele objektu Martina Stránského. Přibližně třikrát do roka zde bude pořádat předaukční prezentace, ale hlavní program by měly tvořit expozice děl současných výtvarníků.

Salon založil v roce 1894 František Topič jako výstavní síň zaměřenou na dobové umění. Zároveň v domě provozoval nakladatelství i knihkupectví. Věhlas získal po roce 1918, kdy se v salonu uskutečnila první výstava obrazů Jana Zrzavého, později například Josefa Šimy. Po roce 1936 prodal Topič dům Jaroslavu Stránskému. Ten zařízení nakladatelství využil pro redakci Lidových novin, kterou sem přestěhoval z Brna. Galerie však vystavovala až do Druhé světové války – koncem třicátých let se v Topičově saloně představili například surrealisté. Přehlídka Zdeňka Seydla roku 1949 byla poslední uskutečněnou expozicí, potom dům znárodnil stát a sídlil v něm Československý spisovatel.

Pavel Vašíček, spolupracovník aukční síně, získal od Stránského svolení, aby mohla nést své původní jméno. Za kurátora úvodní expozice zvolil historika umění Jiřího Rouse, který jí věnoval dílům Jiřího Koláře. Název Prostor mezi slovem a obrazem připomíná jak Kolářovy obrazy a koláže, tak i básně. Zároveň s výtvarnou tvorbou jsou k vidění téměř všechny autorovy básnické sbírky. „Galerie chce navázat na minulost, ale nechce být kamenná, začínáme velmi důležitou osobou dvacátého století, Jiřím Kolářem, ale postupně budeme omlazovat, až letos skončíme sbírkou mladých nadějných výtvarníků,“ odhalil plány galerista.

TEREZA RADVÁKOVÁ

Ďábelsky pálivá pochoutka od starého mistra

V době, kdy česká kina zažívají tradiční oscarovou sklizeň nejlepších amerických filmů uplynulého roku, dorazilo k nám i kriminální drama Než ďábel zjistí, že seš mrtvej. Nominací na Oscara se sice chlubit nemůže, posbíralo však už řadu ocenění od filmových kritiků. A jistě ne jen proto, že je pod ním podepsán hollywoodský veterán Sidney Lumet (mj. Dvanáct rozhněvaných mužů).

„Už můžeš být půl hodiny v nebi, než ďábel zjistí, že seš mrtvej.“ Doporučení z titulního irského přísloví patří nejspíš Andymu Hansonovi

(Philip Seymour Hoffman), obtoulstlému účetnímu, který má jen pár dnů na to, aby vrátil do firemní pokladny peníze „vypůjčené“ na drogová dobrodružství. Bleskově proto vymyslí plán na vyloupení malého klenotnictví a zaspějí do něj i svého bratra Hanka (Ethan Hawke), jemuž by finanční injekce rovněž bodla. Přísloušný háček tkví v tom, že onen kráček patří jejich rodičům. A když si Hank na akci nejme zkušeného kriminálního, začnou se háčky množit, až je z nich veliký hák, na kterém by bylo obě-

ma bratrům radno se oběsit...

Víc neprozradím, neboť hra na postupně odkrývaný děje z různých perspektiv, míst a časů je jedním z největších trumfů filmu a činí z něj mimořádnou výpověď o relativitě vnímání. Zásahu na tom má jak debutující scenáristka Kelly Mastersonová, tak i režisér, který je ve svých třiaosmdesáti stále schopen moderního filmového uvažování. Ostrý a přesný střih mu dovoluje udržet diváka stále v napětí, neubírá však nic mimořádným hereckým výkonům, ke kterým scénář vybízí. Spolu

s Hoffmanem a Hawkem jim vévodí Albert Finney (mj. Poirot z Lumetovy Vraždy v Orient expresu) coby otec bratrů Hansonových, zoufale bojující za svou spravedlnost. Marisa Tomeiová v roli Andyho manželky, která hledá uspokojení i v náručí Hanka, zůstává jen těsně v jejích stínu. Lumetův film nenabízí divákovi žádnou slast, naopak: odejete z kina s pocitem, že jste se od hrdinů úspěšili. Ale právě za takový přístup s plátna bychom měli být v kontextu současné kinematografie patřičně vděční.

ONDŘEJ NOVÁK

Koncert Maxe Romea v Lucerně: Zničte už ten Babylon!

Do pražského Lucerna Music baru včera poprvé zavítala jamajská reggae legenda Max Romeo. Jeho kariéru odstartoval hit Wet Dream, který je dodnes v Anglii v denním vysílání zakázán. I přes Romeovo vysvětlení, že se nejedná o košilatou písničku, ale jen o to, jak mu skrz děravou střechu teče do postele. Max Romeo nakonec sám opustil cestu dvojsmyslných lechtivých textů a začal se věnovat vážným tématům jako je chudoba, mezilidské vztahy a spiritualita. Na svém kontě má 35 dlouhohrajících desek a s touto náloží vyrazil do Prahy.

Lucerna Music bar byl slušně zaplněn dávno před začátkem koncertu. Dj Liquid A příjemně vyhrával a přichozí pěkně navnadil na koncert. Hlouchky dreadatých milovníků reggae se pohupovaly do rytmu. Na pódiu se objevila doprovodná kapela. Přítomným se rozsvítily tváře, znáte to, pocit jako když se odpálí ohňostroji. Instrumentální entré bylo parádní. Nastroje tancily na pódiu a na hudebnících bylo vidět, že jsou hodně sehraní. Většina muzikantů byla minimálně o generaci starší než publikum, ale životní elán bychom jim mohli závidět. Konečně dorazil Max Romeo v doprovodu dvou krásných backvokalistek. Koncert příjemně plynul a ve švech praskající Lucerna tleskala téměř po každém songu. Při hitu Chase the Devil fanoušci Romea burácivě doprovázeli. I v chladné Evropě je reggae jako doma. Jako přídatek zahráli Jamaican Ska a žádná ruka ani noha nezůstala v klidu. Lucerna se proměnila v příjemný dýchánek korunovaný famózním hudebním zážitkem. Slunce, mír a reggae.

KLÁRA JAVŮRKOVÁ

Co přinesla La Pelicula?

Festival španělských filmů vstoupil již potřetí do českých kin. Devatenáctého února byl slavnostně zahájen v brněnském kině Art a poté se toto úterý přesunul do nově rekonstruovaného kina Světozor. Letošních 13 vybraných snímků je tematicky zaměřeno na zájem o lidskou duši a úskalí, jímž filmové hrdinové procházejí, snahu o nalezení identity a na boj o místo na světě. Pořadatelé se nezaměřovali na divácky úspěšné velkofilmy a nevybírali jen novinky, ale i starší klasická díla. Kritériem pro výběr také bylo, jak snímky ohodnotily poroty různých festivalů. Všechny filmy vlastně několik ocenění a většina z nich dokonce cenu Goya, přezdívanou španělský Oscar.

Hned tři filmy se týkají poměrů za Frankovy éry – Cesta nikam o kočovných hercích z 50. let, Jeden frank za 14 peset o útěku dvou dělníků do Švýcarska a Všichni do vězení z prostředí valencijské věznice s podtextem kritiky politického systému a církve 60. a 70. let. Cestu do nitra lidské duše nabízejí filmy Hlas moře, Tmavěmodrýskoročerný, Dám ti své oči a Šťastná hvězda. Velmi zajímavý byl i Já jsem Juani, syrový náhled na proměnu mladé dívky, žijící na místě, které jí nenabízí moc příležitostí. Přitom touží jít za svými sny do velkého světa. Poté, co zažije několik zklamání, vyrazí s kamarádkou vstříc osudu do španělské metropole. Po chvíli euforie svobody, kterou ve velkém městě zažívá, si uvědomí, že realita je trochu jiná, než jakou si ve své naivitě představovala.

Pražská část festivalu byla zahájena historickým snímkem Hloupá dáma za účasti režiséra Manuela Iborry a představitelky hlavní role Verónicy Forgué a zakončen bude v sobotu 1. března dramatem Obaba.

MARIANA GRUŠOVÁ

flešjeton s hvězdičkou *

Filmy pro otrlé zaplnily kino Aero

Ve dnech od 19. do 24. února jemnocitné povahy musely do kina jinam než do Biskupovy ulice. Úbytek diváků to ale Aero rozhodně nepřineslo. Fronty na lístky se spontánně tvořily kromě časnějších hodin, kdy otrlí diváci načerpávali síly na další přehlídce hrozivých filmů, prakticky neustále. Ještě že přístupnost festivalu byla až od 15 a v případě pornosoboty 18 let.

Čtvrtý ročník přinesl přehlídku nejlepších filmů z hrozně tvorby Edwarda D. Wooda z 50. let a několik akčních filmů kolísavé kvality včetně novinky Rambo: Do pekla a zpět. V sobotu se promítaly japonské filmy oceňované příznivci porna a ve své době revoluční Hluboké hrdlo

z USA. Ke slovu se dostalo i pásmo českého videoartu s podivným názvem Po kundě ti upadne péro nebo novozélandské béčko Černé ovce, které bečely už na letošním festivalu v Karlových Varech.

Organizátoři o festivalu mluví jako o „přehlídce filmové (ne)estetiky“ a říkají, že „Festival otrlého diváka přináší především filmy, které svým vlastním, většinou velmi kontroverzním, stylem exploatují citlivá témata lidské společnosti jako násilí, sexualita a normy lidského chování.“ Ke každé projekci patří zaslíbený úvod a po některých filmech následovala diskuze. Jak je v Aero dobrým zvykem, diváci si přišli především užít film.

ROMANA LOUŠOVÁ

Generace nula – nová vlna komiksu

Neobvyklý název Generace nula nese výstava komiksů v galerii Vysoké školy umělecko-průmyslové. Představuje práce nové vlny českých a slovenských autorů, kteří vstoupili do komiksu po krizi v 90. letech.

Podle serveru VŠUP je cílem prezentace „ukázat celou škálu možných názorů a přístupů ke komiksu a pojmování různých znaků, které mladé pokolení odlišuje od starších kreslířů a scenáristů“. Organizátoři slibují, že bude k vidění také deset formátů o rozměrech 1x1,5 m. Jedná se o tisky na plátně a originální komiksové malby. Vystaveno by mělo být i několik trojrozměrných instalací.

Expozice bude otevřena od 29. února do 28. března, vždy od pondělí do soboty 10:00 – 18:00.

ZDENKA KOTALOVÁ

Základní část hokejové extraligy vyhrály jasně České Budějovice

Vítěz základní části extraligy budějovický HC Mountfield se může těšit na účast v předkole premiérového ročníku hokejové Ligy mistrů a tučný zisk na svém kontě. Spokojenost před play-off panuje i v kabinách Slavia a Liberec. Velkým překvapením se staly Karlovy Vary. Ty si zahrají své historicky první čtvrtfinále, do kterého se přímo probjaly i probuzený Litvínov a Sparta.

O postupová místa do předkola play-off se hrálo až do posledního kola. Do vyřazovacích bojů se nakonec již podruhé po sobě nedostaly Vítkovice a chystají v kádru radikální obměnu. Předkolo, které hrají kluby na šestém až desátém místě, svedlo dohromady Třinec se Znojmem a Kladno s Plzní.

Z postupu se po třech vítězných utkáních již mohou radovat hokejisté Třince. Pro Znojmo byla letošní sezóna v extralize možná na dlouhou dobu poslední. Majitel klubu Jaroslav Vlasák několikrát naznačil,

že se po ní bude rozhodovat, zda ještě bude hokej ve městě pokračovat. Druhá série mezi Kladnem a Plzní je stále nerozhodnutá. V lepší situaci jsou však nyní Středochéši, kteří vedou 2 : 1 na zápasy.

Nejproduktivnější hráč základní části – spartan Petr Ton. foto archiv

Další utkání se hraje již dnes.

Slabé výkony nováčka z Ústí nad Labem odsunuly na okraj zájmu skupinu o udržení. Severočeský tým se totiž s odstupem 23 bodů krčí na posledním místě a již jen vyhlíží vítěze první ligy, se kterým se utká v baráži o setrvání v extralize. Zápas play-down tak budou pro mužstva spíš možností, jak ozkoušet hráče širšího kádru nebo nadějně juniory, než tvrdým bojem o zachování nejvyšší soutěže.

Hledání nových nadějí jistě čeká Pardubice. Výkony tradiční hokejové bašty jsou totiž jedním z největších zklamání letošní sezóny. Východočechům nepomohla listopadová změna trenéra ani nejvyšší průměrná návštěvnost (8547 diváků na utkání). Vzepětí na konci základní části na postup do play-off nestačilo.

Alespoň jednu radost zažili v předposledním Zlíně. Kanonýr Ševců Jaroslav Balašík totiž již po-

1. HC MOUNTFIELD	52	166 : 111	106
2. HC Slavia Praha	52	181 : 130	98
3. Bílí Tygři Liberec	52	146 : 120	91
4. HC Energie Karlovy Vary	52	162 : 141	85
5. HC Litvínov	52	145 : 141	80
6. HC Sparta Praha	52	135 : 145	79
7. HC Oceláři Třinec	52	144 : 146	78
8. HC GEUS OKNA Kladno	52	151 : 144	77
9. HC Lasselsberger Plzeň	52	174 : 172	77
10. HC Znojmeští Orli	52	133 : 139	76
11. HC Vítkovice Steel	52	131 : 149	72
12. HC Moeller Pardubice	52	147 : 157	70
13. RL OKNA Zlín	52	135 : 166	63
14. HC Slovan Ústečtí Lvi	52	107 : 196	40

třetí v kariéře ukořistil korunu pro krále střelců s 29 zásahy. Zdatně si též vedl slávista Jaroslav Bednář. Přestože odehrál jen 40 utkání, skóroval 25krát a málem překonal rekord Viktora Ujčíka v řadě zápasů se vstřeleným gólem. Na Ujčíkových 9 brankách v řadě mu však jeden zásah nakonec chyběl. Celkové kanadské bodování vyhrál spartan Petr Ton ziskem 43 bodů v 50 utkáních. Z brankářů zaujal třinecký Martin Vojtek, který měl ve 38 od-

chytených zápasech úspěšnost zámků 94,23%.

Čtvrtfinálové série ve složení České Budějovice – Kladno/Plzeň, Slavia – Třinec, Liberec – Sparta a Karlovy Vary – Litvínov začínají 3. března. Všechny série play-off se hrají narozdíl od předkola na 4 vítězná utkání. Jméno mistra letošního ročníku se dozvíme nejpozději 16. dubna.

MAREK ŠVRKALA

Prospal přestoupil do Philadelphia Flyers

Jeden z nejlepších českých hokejistů současnosti Václav Prospal změnil v NHL své působiště. Z floridského týmu Tampa Bay Lightning přestoupil do Pensylvánských Philadelphia Flyers. Vrátil se tam, kde před jedenácti lety v NHL začínal.

Václav Prospal se narodil v roce 1975 v Českých Budějovicích, kde se také odehrály jeho hokejové začátky. Na začátku devadesátých let odešel do zámoří. V letech 1993–1996 hrál v AHL za tým Hershey Bears. Tam si ho všimli Flyers, kteří ho v roce 1996 draftovali. Záhy se však zranil a na led se vrátil už v dresu Ottawy. V Kanadě hrál do roku 2000, kdy odešel na jih, a v období 2000/2001 působil ve Florida Panthers. Odtud ho na následující dva roky koupila Tampa Bay, kde se v roce 2003 stal se svými 79 kanadskými body neproduktivnějším hráčem týmu. Pro sezónu 2004/2005 vyměnil dres Tampy za Anaheim Mighty Ducks. Zrovna v tom roce však Tampa Bay získala Stanleyův

pohár. Během ročníku 2004/2005, kdy se NHL nehrálo, se vrátil domů do Českých Budějovic, se kterými odehrál první ligu, a 88 kanadskými body jim pomohl k postupu do extraligy.

Václav Prospal v reprezentačním dresu.

foto archiv

Po obnovení nejvyšší severoamerické hokejové soutěže se vrátil do Tampa Bay, kde setrval až do 26. února 2008, kdy těsně před uzávěrkou transferů přestoupil do Flyers. Důvodů k jeho přesunu je více. Philadelphia, která se snaží posílit útok, má narozdíl od Tampy účast v blízkém play-off jistou. Tampa je momentálně ve východní konferenci na úplně posledním místě. Důležitá také je, že po sezóně by Tampa Bay nemusela za svého třetího neproduktivnějšího hráče získat žádnou kompenzaci, protože by se stal „volným hráčem“ a měl by možnost o svém dalším působení rozhodnout sám.

Prospal je i oporou české reprezentace. O spoluúčast na naganském triumfu ho sice připravila zlomená noha, k vítězství na mistrovství světa v letech 2000 a 2005 i třetímu místu na zimních olympijských hrách v Turíně však už přispěl.

GABRIELA KADLECOVÁ

Pátý ročník Pražského poháru ve stepu se blíží

Pátý ročník Pražského poháru, jediné skutečně nezávislé stepařské soutěže u nás, proběhne v sobotu 1. března. Narozdíl od mistrovství České republiky jej nepořádá Českomoravský svaz stepařů, ale taneční studia Zig-Zag a Andrea. Soutěžní kola se budou konat v klubu Delta, slavnostní exhibice spojená s předáváním cen potom od půl sedmé v sále Městské knihovny. Mimo nominace na přehlídku ke Dni stepu, který se podle ustanovení amerického Kongresu z roku 1989 slaví 25. května, nabízí Pražský pohár možnost změřit síly před různými evropskými soutěžemi. Nutno konstatovat, že i když v současné době existuje 48 tuzemských stepařských klubů, zájem o přehlídku a soutěže má jen pět či šest největších.

Tanečníci se registrují do čtyř kategorií, kde se ještě dělí podle počtu na sóla, dueta, malé skupiny a formace. Mezi juniory vyniká třináctiletý sólista Dominik Budlovský, mistr Evropy ve své kategorii.

Loni suverénně zvítězil s choreografií Stepuji v dešti sám, která byla viditelně ovlivněná jeho spoluprací na významném stepařském projektu Wings. Svoje stálice má také sekce seniorů, zde se o pohár opět utkají Blanka Buchtová s Renatou Brožovou z Top Tap studia. Největší soutěžící má kategorii dospělých sólistů a publikum může očekávat vyrovnané výkony. Titul obhájí Tomáš Černák ze studia Uránia.

Porota zasedne v mezinárodním složení. Americkou stepařku Roxane Butterfly nahradí oproti loňsku v pozici předsedkyně Francouzka Isabelle Giraultová, studentka vynikajícího tanečnicka Sama Webera z USA. Během galavečera vystoupí francouzská tanečnice se svojí choreografií a den po soutěži povede workshop úderové techniky pro pokročilé stepaře. Dále budou výkony závodníků posuzovat Susanne Obertová z Německa a Jiřina Nowakowská z Polska. Za Českou republiku se v porotě objeví tanečnick, choreograf a zakladatel projektu

Hlavní porotkyně Isabelle Girault.

foto archiv

Wings Pavel Strouhal a Ivanka Kubicová, pedagožka taneční katedry HAMU.

TEREZA RADVÁKOVÁ

Česká republika hostila špičku evropského snowboardingu

Hvězdy evropského formátu přijely minulý víkend na Klínovec v Krušných horách na jednu z největších snowboardových akcí této sezóny. Síly změřily v disciplíně zvané superpipe (U-rampa). Závod byl součástí FIS O2 Evropského poháru.

V mužské kategorii soutěžilo 39 mužů. Největšími zahraničními hvězdami byli Němec Jan Michaelis, bronzový na X-Games v roce 2005, Rakušan Michael Macho nebo Švýcaři Fabian Fassnacht a Rafael Imhof. Českou republiku zastupovali Martin Matoušek a O2 Snowboard Talent roku 2007 Matěj Novák. Ani jednomu se však nepodařilo probjovat do finále. Celkově skončil Martin Matoušek na 17. a Matěj Novák na 22. místě. Vítězem se stal Jan Michaelis.

České reprezentantky byly úspěš-

nější. Možná i proto, že v ženské kategorii startovalo jenom 14 závodnic. Šárka Pančochová, sedmnáctiletá nadějná snowboardistka, si svojí čistou jízdou zajistila druhé místo. Lucie Janouchová zvolila jízdu na jistotu a skončila pátá. Nejvyšší příčku obsadila Švýcarka Nadja Purtschertová.

Pořadatelům se i přes teplé počasí podařilo vybudovat U-rampu dlouhou 120, širokou 18 a vysokou 5 metrů, která splňovala evropské i olympijské parametry. Celý víkend byl divácky velmi atraktivní. K vidění byly nejobtížnější snowboardové prvky jako například back side 360 s grabem či pověstná „devítistovka“. První březnový víkend proběhne v České republice další závod O2 Evropského poháru, tentokrát v paralelních disciplínách.

GABRIELA KADLECOVÁ

Prima bez výkonného ředitele

Petr Chajda, dosavadní výkonný ředitel TV Prima, z televize odchází. Potvrdil to v úterý 26. února generální ředitel Primy Marek Singer. Důvodem odchodu jsou podle Chajdových slov neshody se zahraničním akcionářem TV Prima, švédskou firmou MTG. „Se zahraničním akcionářem z MTG se lišíme v pohledu na programování a řízení televize. Pokud nemůžu ovlivnit chod televize, nechci se řízení účastnit,“ uvedl Chajda. Dohady o tom, že se vzdává svého místa kvůli nízké sledovanosti nových Zpráv TV Prima, Milionáře a jiných pořadů, vedení televize odmítá. „Petr Chajda odve-

dl svůj díl kvalitní práce, za což mu patří náš dík. V jeho další kariéře mu přejeme úspěch,“ říká generální ředitel Singer.

Na pozici výkonného ředitele pracoval Chajda necelý rok. K jeho největším úspěchům patřilo uvedení zábavného pořadu Hádej, kdo jsem!, který stal nejsledovanějším pořadem TV Prima a ve dnech svého vysílání bojuje o pozici nejsledovanějšího nezpravodajského pořadu dne. Prázdné místo nebude televize znovu obsazovat. Práci si rozdělí stávající členové managementu.

ANNA DOSOUDILOVÁ

FLEŠ • www.fles.fsv.cuni.cz

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Šéfredaktorka: Lucie Vodáčková

Editoři: Dominika Křihová, Šárka Pálková, Lenka Vocílková, Jiří Žák

Korektoři: Jana Čermáková, Vladislava Jelínková, Zdeněk Míka, Kristýna Svatá

Redaktoři: Anna Burdová, Martin Dolejš, Anna Dosoudilová,

Mariana Grušová, Tereza Jakešová, Klára Javůrková, Gabriela Kadlecová,

Zdenka Kotalová, Eva Kubátová, Jarka Kutová, Martin Lepič, Romana Loušová,

Ondřej Novák, Maksim Pilucik, Tereza Radváková, Jan Suchan, Andrea Špitálská,

Michal Šťastný, Marek Švrkala, Kristýna Tesařová, Martina Topinková,

Zdeňka Trachtová, Valérie Vitoušová